

STEK VZW

Zussen koppelen biologische landbouw aan zorg

De een wilde graag boer worden, de ander stelde in de welzijnssector vast dat ze het anders wilde doen. In een oude hoeve aan de rand van Poperinge verenigen de twee zussen nu hun beider dromen, samen met een groeiende groep vrijwilligers

De kinderen laten hun fantasie werken voor de inrichting van het speelbos. © Dieter Procureur

Jozefien VAN HUFFEL
Een winterse namiddag op het erf. Twee mannen werken aan een raam. Katrien VANORMELINGEN steekt hen straks een handje toe, maar eerst doet ze binnen, aan tafel, het verhaal van Stek vzw. Aan diezelfde tafel ontving ze, op zoek naar fondsen, al medewerkers van de provincie en van meerdere voorzieningen en diensten. „De nood is hoog”, stelt ze vast. „Er wordt massaal gezocht naar time-outplekken voor jongeren en dagbesteding voor diverse doelgroepen, maar de middelen ontbreken. Wij zetten echter door, met veel vrolijkheid.”

Wat wilden ze eigenlijk met hun leven? Acht jaar geleden zaten halfzussen Katrien Vanormelingen (35) en Fien De Schacht (26) op een sofa te dromen. „Zus studeerde nog. Ze wilde boer worden, maar was dat realistisch?”, vraagt Vanormelingen. „Ik had in de welzijnssector dan weer vaak het gevoel dat het anders kon. Landbouw leek me een ideaal middel om mensen te helpen. Er wordt bij kwetsbare doelgroepen te vaak enkel naar het hoofd gekeken: ‘Vertel eens je verhaal.’ Terwijl wat belangrijk is, spontaan naar boven komt als je samen aan de slag gaat. Ik geloof in arbeid als helende factor. Het genezen begint al terwijl je samen in de aarde wroet.”

Intussen heeft de jongste zus met Stoppel haar eigen kleinschalig gemengd landbouwbedrijf en bouwt de oudste volop aan het welzijnsluik. Dat begon echt toen de hoeve aan de Helletelweg, tussen Poperinge en Watou, te koop kwam te staan. „Het geld had ik niet, uiteraard.

Mijn moeder vond dat ik het moest opgeven”, zegt Vanormelingen. „Er waren toch genoeg boerderijen? Maar ik wilde hier zijn en schreef toch maar een brief naar de eigenaar, die tot mijn verbazing een voordelige landbouwpacht aanbood.”

„Ik geloof in arbeid als helende factor. Terwijl je in de aarde wroet, begint langzaam het genezen”

Het opknappen kon beginnen. „De droom werd plotseling erg snel concreet. Nu zijn we zo ver dat Fien ook naar deze locatie verhuist. Stek met zijn zorgfunctie wordt het binnenerf, Stoppel omringt ons”, zegt ze. „De richtlijn voor een vzw zoals Stek is dat ze niet op de grond van een echte boer aan de slag gaat. Maar moeten we dan doen alsof we landbouwers zijn? Dat is toch te gek.”

Stek vzw wil ateliers aanbieden aan allerlei mensen. Vanormelingen: „We willen niet kiezen voor een enkele doelgroep, voor de bijzondere jeugdzorg bijvoorbeeld of voor mensen met een psychische problematiek. Ik hoop met meerdere organisaties te kunnen werken, zodat jong en oud hier gewoon door elkaar lopen. Maar dat maakt de financiering niet makkelijker.”

Sinds Stek van start ging, eind 2012, noteerde de vzw al vrij veel zorgvragen. „Ik kreeg bijvoorbeeld een mobiel psychiatrisch team aan de deur, op zoek naar een dagbesteding voor hun cliënten”, zegt Vanormelingen. „Ze konden echter geen middelen in ruil bieden. Ik schoof de vraag door naar hun verantwoordelijke. Die is inmiddels ook enthousiast, maar een budget is er nog niet. Samen met de organisaties zullen we creatief moeten denken om met minder middelen meer te doen.”

In afwachting bouwt Stek de diverse ateliers uit. Er zijn een

zuivelatelier en een bakkerij om eigen melk en graan te verwerken. Er komt ook een meubelrestoratietelier en een café met verkooppunt. „Drie keer al organiseerden we een *Instantcafé*”, zegt Vanormelingen. „Ik maakte niet veel reclame, stopte slechts briefjes in de brievenbussen, maar de burens kwamen massaal opdagen. Velen leven hier vrij geïsoleerd en er is echt nood aan een plek voor ontmoeting. Na twee keer weken we al uit naar een grotere schuur.”

Het Ieperse fruitsapbedrijf Lombarts Calville, waar beide zussen ooit als jobstudent werkten, verplaatste dan weer zijn kleinfruitstruiken naar Stek, zodat zorggasten ook kunnen plukken en snoeien. „Iedereen zou hier iets moeten kunnen doen dat bij zijn belangstelling aansluit”, meent Katrien Vanormelingen.

Ook zonder financiering werkt er al heel wat volk mee aan Stek. Een van de werkmannen op het erf blijkt een psycholoog, aangestoken door het enthousiasme van het project. De Nederlandse boerin bij wie Fien De Schacht stage deed, verhuisde na haar pensioen naar de Westhoek om haar bij te staan. De kinderen van Vanormelingen, die met haar gezin in de hoeve woont, ontwerpen het speelbos. En ook zorggasten uit kwetsbare doelgroepen draaien waar mogelijk al mee. „Het is immers heilzaam dat ze mee kunnen bouwen aan iets dat er toe doet”, zegt ze. „Dromen en talenten komen samen in Stek. Zo groeien we organisch, al is er natuurlijk nog een hele weg te gaan.”

Soep voor wie mee in de aarde wroet. © Dieter Procureur

Katrien Vanormelingen bouwt aan een droom. © Dieter Procureur

Info op www.stekvzw.be, via info@stekvzw.be of 0476 57 48 61.